

LO GERONÈS

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1	peseta	trimestre
Fora	1'25	id.	id.
Extranger	1'50	id.	id.
Un número, 10 céntims						

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte 9 de Juny de 1894.

Núm. 10.

SECCIÓ GENERAL

ARRENDAMENTS.

A poch de publicats la Lley y Reglament del timbre van suscitar-se sobre sa aplicació una sèrie de duptes que foren resoltos alguns d'ells per una R. O. de 31 de Desembre de 1892. Ne quedava no obstant un de molta importancia ja que afectava á tots los propietaris de fincas urbanas: nos referim al contracte de arrendament.

Creyan alguns que, en virtut de lo disposat en l'article 180 d'aquella Lley, era precís que lo contracte de arrendament se otorgués per escrit y s'estengués en lo paper especial que per aquest fi creava la lley dita. Se deya que la Companyia arrendataria de la renda del timbre giraria visita d'inspecció á tots los particulars, obligantlos á mostrar los esmentats contractes, imposantlos la multa corresponent en lo cas de negarse á ferho. Semblava que estaven en lo cert los que tal cosa afirmaven, puig relacionant l'art. 180 de la Lley ab lo 97 del Reglament podia deduirse fàcilment que era precís que se otorgués per escrit lo contracte, y acabava de confirmarho l'art. 97 que diu que «incorreran los propietaris en la multa que determina l'art. 185 de la lley quan no estiguesin formalisats los contractes en lo paper espendit per l'Estat, ó quan no 'ls mostressin, qualsevol que fos lo motiu que se alegués.» Dit está, per tant, que no valia dir que havian contractat de paraula amo y llogater.

No podiam creure per altre part que sens com vá ni com costa se modifiqués lo disposat en lo Códich civil (y no parlem de nostre dret, que en axó si miran molt poch y no seria el primer cas que 's donaria) á tenor del que pot otorgarse de paraula l'arrendament de cosas, per esser un contracte essencialment consensual.

Per fi la *Gaceta* de 25 de Maig publica una R. O. datada l'30 d'Abril últim, posant en clar aquesta qüestió. Resolguent una instancia presentada per «Lo Foment del Treball Nacional» de Barcelona, declara la mentada R. O.: 1.er, que no ha modificat la lley del timbre las disposicions del Códich civil relatives als constructes de arrendament y que lo manat per l'art. 180 que precisament deu estendre en paper timbrat, «no vol dir que se hagi de formalisar per escrit, sino que únicament vol dir que quant se otorgui per escrit y en contracte privat deu usarse 'l paper especial á aquest fi creat. 2.º Que per regular lo timbre en los esmentats contractes, deu ferse sempre prenent per base la renda ó lloguer d'un any quan se otorguin per menos temps; y 3.º Que l'arrendatari es el que deu conservar en son poder l'exemplar del contracte que estiga timbrat.

De manera que, després de la R. O. de 30 d'Abril queda resolt aquell dupte. Ja ho saben nostres llegidors; si per los Agents de la Companyia Arrendataria de cédules ó per la Arrendataria del timbre se 'ls demana 'l contracte d'arrendament y lo tenen deuen mostrarlo, més si sols l'han otorgat de paraula, no poden posarioshi per aixó cap multa, com fins avuy semblava.

DISCUSSIONS NECESSARIAS.

Com si lo manifest presentat á S. M. la Reyna Regent durant sa estada á Barcelona y las conclusions de las Asambleas de Manresa y de Reus no constituïssen un programa franch y explícit del catalanisme, com si sas aspiracions no fossen tots los dias exposadas en periódichs, en llibres y en folletos, encara hi ha qui, ab sobrada ignorancia ó ab notoria mala fé, li atribueix aficions y propósitos que may ha tingut. No essent possible rebátter en un sol article semblants apreciacions, tractarem de la més vulgar y ab més malévola intenció propagada.

Havém dit que se li atribueixen ab sobrada ignorancia, perquè abundan los homes que parlan de las cosas sense conexas, moitas vegadas essent incapassos de penetrarlas, generalment aprofitant lo parer dels altres y sempre sense detenirse á meditarlas.

Havém dit ab notoria mala fé, perquè n'hi ha altres que cegos é inconscients satélites de la política centralista ó, més ben dit, dels cassichs que medran á la sombra de aquella, y de quins esperan la satisfacció de sa vanetat y de sas ambicions, ó lo triomf de sas mesquinas rivalitats; homes incapassos de sostenir una idea ab fermesa, ni ab constancia, ni ab desinterés, homes que solament poden surar sobre lo llot pestilent de nostra desballestada administració, homes, en fi, que no poguent entendre que hi haja qui anteposant lo amor á la terra en que ha nascut á totas las vanetats y á totas las conveniencias, se apartan per igual de tots los polítichs y de tots los partits centralistas; ab l'intent de rebaxarnos pera que la comparació no sigui pera ells tan desventajosa han fet la següent deducció: Los catalanistas no son conservadors, lliberals, monárquichs ni republicans, lo que prova que no están conformes ab los procediments dels uns, ni ab los ideals dels altres; los catalanistas no demostren a la religió católica ni á sos ministrés lo despreci ni la rancunia que per regla general es la nota de més relléu dels partits avansats; los catalanistas son entusiasmats de nostre idioma, de nos tras costums, de nostras tradicions y anyoran nostre pasat: luego son retrógrados; luego son carlins.

¿Ahont veuen la semblansa? ¿Ahont está lo punt de contacte de las aspiracions del catalanisme ab las doctrinas dels tradicionalistas? En lloch. Ells prometen furs y privilegis; nosaltres no admetem en aquesta forma una engruna de lo que tenim dret á possehir íntegre, puix es ben nostre. Ells anteposan a tot lo demés la forma de govern, y 'ls interessos d'una dinastia determinada; nosaltres no donám molta ni poca importancia á una cosa ni á l'altra; puix si conseguida la autonomia, á que tenim dret per la forsa de la rahó, y per la forsa de l'història, sigués aquella respetada, mentres los catalans gosássem de la plenitud de nostres drets, ¿qué 'ns importaria que la forma de govern de la nació espanyola fos monárquica ó republicana, que se digués Pere ó que se digués Pau, lo seu rey ó lo seu president?

Nosaltres volém los drets que 'ns usurparen, los drets que nos pertocan; nosaltres volém que nostras lleys pugan ser modificadas per nosaltres mateixos, á casa nostra; no per homes que las desconexen, com desconexen nostra historia, nostre carácter y nostras necessitats; no per homes que representan ínfulas de superioritat ó pretencions de una hegemonia quins amarchs fruyts assaborim dos segles ha.

¿Admeten los carlins la personalitat política de las regions? ¿Es una gracia ó una restitució lo que s'avindria á concedir? ¿Son menos unitaristas que 'ls partits restants? ¿Aquesta unitat tan bescantada, se feu en benefici de las llibertats dels pobles ó pera satisfer l'orgull y l'ambició dels monarcas? Que ho digan las germanías de Valencia y Mallorca; que ho digan los comuners de Castella; que ho digan Catalunya, Aragón, Navarra y Viscaya; que ho digan totas las antigas nacionalitats de la península ibérica.

Quan se implantá á Espanya lo régimen constitucional, las regions aclaparadas pel absolutisme, no reclamaren los drets de que havian sigut despossehidas, no vegeren que aquellas lleys no satisfeyan las sevas necessitats; no entengueren que si minvaban lo poder dels monarcas, alsavan lo pedestal de la burocracia, més odiosa y més humiliant que aquella; no se fixaren en que era molt estranya llibertat la que aceptava la herencia de las usurpacions y de las violencias del despotisme, en lloch de rómpre las cadenas y restituir los drets als pobles oprimits.

JOSEPH CORTILS Y VIETA.

(De *La Costa de Llevant*.)

SECCIÓ DE PROPAGANDA

Regionalisme á l'Extranger.

Procés de Klausembourg.— Heusaquí la continuació y final de la causa seguida contra 'ls coratjosos nacionalistes

de la Transylvania. Les notícies que avuy donám, son casi totes d'origen húngar, puix en vista del interés ab que la causa era seguida á fora del regne, les autoritats húngares de Klausembourg, barraren lo pas á les comunicacions d'origen rumá.

En la segona sessió del judici foren preguntats los processats Corusia, Ratziu, Cristea, Mihali, Barbu y Tripou. En Cristea pronuncia un llarch discurs argumentant sobre 'l carácter ilegal del Tribunal y contra la manera d'esser conduhits los debats. Afirma que aquest es un procés de rassa, y que no farà sino aumentar les lluytes entre rumans y magyars. En igual sentit parla En Tripou, afegint que ja sap per endavant la sort que espera als acusats. Açó no privará pas, no obstant, als rumans de continuar combatent á la tirania sempre y sense treves. Com que aquestes paraules foren acullides ab grans demostracions de aprovació, lo President amenaça als rumans que assistexen al acte ab ferlos dur á la presó. Al exir de la sala 'ls acusats, son aclamats ab entusiasme per la gentada, sobre tot En Cristea y En Tripou.

En la sessió vinenta lo Fiscal transforma soptadament la acusació del crim d'alta trahició en un senzill delict de propaganda.

Lo comité dels acusats manté sa declaració de que la redacció, la impressió, y la distribució del Memorandum foren acordades en la assemblea general de tots los electors rumans. Lo comité considera aquesta nova acusació com un afront fet á tota la nació rumana, reduhint á un senzill delict de propaganda la primera acusació d'haver presentat les reivindicacions nacionals rumanes al emperador d'Austria.

Aquest fet determina aumentos d'agitació entre la gran multitud de rumans, estacionada tots aquests dies als voltants de Klausembourg ahon no se 'ls dexa entrar.

Després d'aquest incident continua l'interrogatori dels acusats, essent l'últim en declarar lo processat Albini. Aquest declara que 'l comité no ha fet sino executar las decisions de la conferencia haguda en janer de 1892 á Sibiu (Hermannstadt), però que accepta la entera responsabilitat per la relació, impressió y distribució del Memorandum axis com de de tots los greuges que s'hi contienien. L'acusat Coroianu demana al tribunal que cite com á testimoni als membres de la conferencia de 1892 y una comissió de perits pera fer constar que 'ls passatges denunciats del Memorandum están basats sobre documents y datos oficials é historichs. Mihali y Veicicu apoyen aquesta proposició. Lo Dr. Ratziu proposa que 's plantegen tres qüestions especials sobre 'ls punts denunciats del Memorandum. L'acusat Lucaciú insisteix per que 'l fiscal declare en quin concepte es acusat, si ho es com á membre del comité, ó bé com á senzill particular. Lo fiscal respón vagament, y 'l tribunal rebutja la proposició formulada per en Coroianu. A continuació es llegida la acusació contra 'l comité, y després lo fiscal llegeix lo Memorandum. Mentres açó dura, los jurats fan demostracions hostils als acusats, amenaçantlos ab gestos y de paraula.

Quan lo fiscal anava á llegir lo requisitori, lo doctor Ratziu s'axeca y declara, en nom de tots los acusats, que tots ells tenen la qualitat de delegats de la Conferencia nacional rumana del janer de 1892, y que son tots solidariament responsables de tot lo que pertoca al Memorandum. Afegeix lo Dr. Ratziu que parla en nom de tota la nació rumana y per últim colp, puix davant la actitud dels jurats húngars, la defensa 'ls es impossible y per tant ell y sos companys hi renuncian. Los acusats, diu, son los mandataris legals del poble rumá; lo Memorandum, es la obra de la nació rumana; tota ella considera aquest procés com una venjança del govern y, per consegüent, diu que ell no pot pas discutir ab lo tribunal de Klausembourg los drets d'existencia del poble rumá. Fa una calurosa reclamació á tots los esperits ilustrats de Europa que, diu, formen lo tribunal just é imparcial qui haurá de judicar la causa dels rumans.

Lo Dr. Ratziu acaba en mitg d'una triple salva de a-

plausos entusiastes dels concurrents a les tribunes. Lo president fa desallotjar la sala.

Lo discurs del Dr. Ratziu produheix un entusiasme indescriptible en les multituds de rumanos que rodegen a Klausenbourg.

Lo dia 25 dona el jurat son veredict. Heus aquí les penes imposades als diferents acusats: Lo Dr. Lucaciú, 5 anys de presó; lo Dr. Ratziu, 2 anys; lo professor Comsa, 3 anys; Coroianu, 2 anys y mitg; lo Doctor Barcianu, 2 anys y mitg; Basesti, 2 anys; lo Dr. Mihali, 2 anys y mitg; Patitzu, 2 anys y mitg; Domide, 2 anys y mitg; Velcicu, 2 anys; Sucio, 1 any y mitg; Patriziu Barbu, 2 mesos; Cristea, 8 mesos. La major part dels condemnats son homes vells, d' elevada posició social y que disfruten d' una gran influencia. A Bucarest, com en la Transylvania regna una sensació enorme. Se parla d' un gran Manifest, ab lo que s' convocarà a tota la nació rumana a una Assamblea.

Tots los condemnats han recorregut en casació. Un dels grans diaris de França comentant aquest succeís, diu que 'ls acusats poden esperar del alt tribunal mes imparcial justicia, y que si la obtenen, caldrá preguntarse de que li haurá servit al govern húngar desencadenar tan vanament les rancúnies nacionals prou vives en la Transylvania.

(De La Veu de Catalunya.)

CRONICA

EXTRANGER

Telegramas de Washington y de Nova-York del dia 4 anuncian lo complet triomf de la revolució en la república del Salvador. Lo President Sr. Eceta ha tingut de fugir; son germá, general del exercit, ha mort en lo combat juntament ab 600 oficials y soldats. Lo President ha renunciat sa alta investidura en favor del general Bonilla. Sembla imminent una contrarevolució. Y aixís se va passant lo temps en aquelles petites repúbliques americanes!

Un escándol ha ocorregut en la Cambra de Roma causant gran sensació entre la gent política d' Italia. Lo Sr. Diligentí pronunciá un discurs molt agressiu contra el diputat Cavalotti, y aquest pera contestarli, s' valgué d' arguments de major calibre, donchs aixecantse descarregá una pluja de cops de puny contra Diligentí. A la Cambra de França hi ha hagut també una borrascosa sessió, havent lo diputat Pascal atacat durament al general Gallifet. Sembla que d' un y altre succés ne resultaran desafios. Millor fora que 'ls pares de la patria, a fi d' evitar los terribles efectes dels primers calors, se n' anessen a péndre banys d' impressió y dutxes, pero moltes dutxes.

Fá alguns dies qu' en tots los periódichs d' Europa ve estampat lo nom d' Eugeni Turpin, l' inventor d' un enginy de guerra d' efectes tan terribles, que no hi ha barco ni muralla capasso de resistir ses descargues: ab ell volarán, fetes pols, les més inexpugnables fortalesses. Lo mateix Turpin havia descobert anteriorment una substancia colorant inofensiva, pera preparar les pintures qu' entran en los juguets dels noys. De modo que, lligant caps, sembla que 'l tal subjecte s' proposá evitar l' envenenament de les criatures, pera que arriessen a sér homes, y llavors podés esmicolarlos ab la nova máquina infernal. Lo que s' veu clarament per are, es que 'l Sr. Turpin la sab molt llarga: veient que a França no s' feya cabal de son invent, simulá que se l' havia venut a Alemanya. A les hores comensaren en la vehina República les exclamacions y se formularen durs cárrechs contra 'l govern. Actualment ja té 'l célebre químic una societat que explotará sa última invenció, haventseli ofert un milió cinch cents mil franchs, qu' es molt problable no refusi. D' aixó se n' diu un descumunal reclam a la americana y un negoci ben arrodonit.

Continúa sens resóldre la crisis húngara, donchs lo comte Khuen Hedervary s' ha negat a acceptar l' encárrech de formar un nou ministeri, fundantse en la impossibilitat de que tingués aquest permanencia, faltantli l' ajuda y la confiança dels gefes dels diferents grupos de la Cambra.

Al tancar aquesta secció, anuncian los telegramas la resolució de la crisis, havent sigut cridat altre vegada Mr. Wekerle pera presidir lo nou ministeri.

De Sant Petersburg s' ha telegrafiat a Roma anunciant l' acort d' establir una legació russa prop del Vaticá; aquesta notícia será prompte oficial. Lo Pontífice Lleó XIII gosa de bona salut ab tot y les fatigues que ha tingut que suportar ab motiu de les últimes peregrinacions.

ESPANYA

En la capella del Palau, fou imposat lo birret cardenalici al arcabísbe de Valencia y avans bisbe de Madrid, Sr. Sancho, un dels primers promovedors y organiadors de la peregrinació obrera espanyola a Roma.

En les Corts lo govern ha presentat una munió de projectes de llei y ha guanyant en lo nombament de les comissions dictaminadores. No s' creguin per axó nostres llegidors que s' hi fassi cap feyna: la major part, sino tots, se quedarán en projecte. Les Corts s' han encallat ab la qüestió dels tractats de comers y no hi ha Sagastas, ni Morets que 'ls n' arranquin; fa prop de tres mesos que parlan de lo mateix y encara s' ha de fer lo dictámen. Es opinió quasi general que les Corts se tancarán sense haver aprobat los tractats, ni 'ls pressuposits, ara darrerament presentats, y també que llavors lo Sr. Sagasta, que ja haurá demostrat a Alemanya que no s' ha perdut per ell, sacrificará lo Sr. Moret a les iras dels gamacistes; perquè axó sí, los prohoms fusionistes son tots ells molts adictes a N Sagasta, pero los uns ab los altres no s' poden veure; poca diferencia com En Silveira y En Romero Robledo.

CATALUNYA

La desgracia succehida a l' Hostal dels Esplovins, provincia de Lleyda, districte de la Seu d' Urgell y terme

municipal de Coll de Nargó, ha impresionat fonament a tot Catalunya. «Pera compendre la magnitud de la desgracia—diu lo corresponsal de La Renaixensa—s' ha de saber que lo casa dels Esplovins era un hostal situat en lo punt extrém de la carretera de segon ordre de Lleyda a Puigcerdá, fins ahont arivan los carruatges. D' allí en amunt lo tragi s' ha de fer com tres mil anys enrera: ab matxos y bast. Les circumstancies havien fet que lo que un temps fou humil masia s' hagués convertit d' uns quants anys ensá en una de les cases de més anomenada y de més importancia del país per haver vingut a ser com lo magatzém general de tota aquesta montanya d' Urgell y valls dels encontorns.» Serien les vuyt del mati del die 31 de Maig quan una esllavissada colossal de roques y terres, que s' calcula en quantitat de 3.500 a 4.000 metres cúbichs, caigué sobre l' hostal xafantho y emportantsho tot. Los morts passan de 10 y les pérdues materials son moltes.

L' Alcalde de Balaguer ha comunicat oficialment al president d' Untó Catalanista que l' Ajuntament d' aquella vila ha acordat donar lo nom de Plassa de l' Assamblea catalanista a la que hi ha en dita població davant del col·legi de P. P. Escolapis, en memoria de la que allí tingué lloch darrerament.

Als meetings contra 'ls tractats de comers, celebrats a Catalunya s' hi ha d' anyadir lo de Mataró y 'l que s' tindrà diumenge a Molins de Rey. En cambi los tapers ne celebrarán un lo diumenge vinent a San Feliu de Guíxols, pera demanar l' aprobació del tractat ab Alemanya y que no s' tanquin les Corts fins que lo hagin aprobat.

NOTICIES

Oficials.

Gaceta del 31 de Maig.—Resolució de la Direcció general de Registres.—Declara inscribible un escriptura de venda de la meytat de una casa que no consta si está ó no indivisa per poder subsanar aquest defecte lo mateix Registrador, no obstant no oferir prou claretat lo document.—Res. de 5 de Maig de 1894.

Gaceta del 3 de Juny.—R. O. de 30 Abril 1894.—Declara que 'ls Notaris que s' neguin a mostrar los manuals a los inspectors del timbre, axís com a les Corporacions que no presentin als mateixos los llibres y documents que portin en cumpliment de las lleys y Reglaments, incorren en la multa de 100 pessetes.

Gaceta del 4 de Juny.—Resolució de la Direcció general de Registres de 5 Maig de 1894.—Declara que procedeix l' anotació preventiva per manament judicial en el que se decreta la prohibició d' enagenar determinats bens, acordantse la prohibició sens darse traslado de la pretensió al demandat.

Butlletí Oficial del 4 de Juny.—Publica un avis de la Delegació d' Hisenda prevenint als industrials y expendedors de líquits esperitosos la obligació de provehirse de potents antes del primer de Juliol.

Butlletí oficial del 6 de Juny.—Porta l' anunci pera provehir la plassa de Secretari de la Junta provincial de Instrucció pública.

Publica l' Pressupost provincial ordinari pera l' exercici económic de 1894-95.

Junta municipal.—(Sessió del die 3 de Juny.)—Ab escassa concurrencia de Regidors y més encare de vocals associats, celebrá sessió de segona convocatoria la Junta municipal, aprobant sense cap modificació lo projecte de pressupost ordinari pera l' any 1894-1895. votat per l' Ajuntament.

Ajuntament.—(Sessió del 4 de Juny.)—Presidí l' Alcalde é hi congregateen 13 regidors.

Fou llegida, aprobada y firmada l' acta de l' antecedent sessió.

S' aprobaren varis comptes y se doná un permís d' obres.

S' acordá admetrer los carreus que reunexen les condicions de subasta presentats pel contratista del empedrat del carrer Nou, concedirli un plasso de 15 dies pera entregar al Ajuntament los que faltin fins al número de 60.000, los quals deurán tenir les condicions de subasta y esser rebuts per la comissió especial ja nombrada, y rebutjar los que no reunexen aquelles condicions, separantlos dels bons.

Fou acceptada l' oferta feta pél mateix contratista de 13.800 aduquins al preu de 41 pesseta lo miler, entenguentse que no s' compraran los que sien de pedra flosja y dolenta. Lo Sr. Botet votá en contra d' aquesta compra.

S' acordá empedrar lo carrer Nou per seccions y per administració. Los Srs. Salvat y Botet votaren en contra, per entendre que excedint l' import de 2.000 pessetes, es obligatori y no facultatiu de l' Ajuntament ferho per subasta.

Y, per últim, s' acordá comprar 60 metres cúbichs més de grava ab destinació a la carretera de Ronda.

Hem rebut lo volúm que conté les Deliberacions de la primera assamblea general de Delegats de la Unió Catalanista tinguda a Manresa en lo mes de març de 1892. Nos ocuparem ab espay de tant important publicació.

També hem rebut lo Cartell del Certámen literari que celebra la vila de Palafrugell. La repartició de premis será lo die vint y dos de Juliol vinent. Les composicions s' han de remetre fins al die 10 de Juliol al Secretari D. Miquel Torroella y Plaja, de Palafrugell. Forman lo Jurat calificador En Ramón Bordas v Estragués, president; En Joaquim Riera y Bertrán, vice president; En Jaume Sagrera y Pijoan y En Miquel Avellí y Girbau, vocals; y En Miquel Torroella y Plaja, secretari. En lo pròxim número publicarem la llista dels temes y dels premis oferts.

Ab aquest número repartim a nostres suscriptors un prospecte del Establiment terapich-sulfurós que dirigexen a Barcelona los Doctors Joseph Puigcarbó y Agustí Basols y Prim, quin resum poden llegir també en la secció d' anuncis de la quarta plana d' aquest setmanari.

Dissapte passat s' inaugurá a Olot la il·luminació particular per medi de la llum eléctrica, qual instal·lació ha sigut feta per la casa Planas Flaquer y Comp.ª, d' aquesta ciutat, que ha construhit també la turbina y demés aparatos. Com lo punt ahont se desarrolla la forsa s' troba uns set kilómetres distant de la vila, s' han adoptat les

corrents alternatives a gran tensió, 4.000 volts. La instal·lació s' ha fet per uns mil llums, ajustantse als últims avanços més perfeccionats.

Nos diluen de Sta. Coloma de Farnés que va minvant la peste del xarrampió que desde dos mesos ensá s' havia extés per aquella vila. Lo diumenge, prop passat celebrá sa primera missa en aquella Iglesia parroquial lo Rnt. Joseph Crehuet y Baus, germá del Escribá de aquesta Ciutat D. Cárles, haventho apadrinat aquest y sa germana D.ª Cárme. Fou una funció molt lluhida. Felicitém al nou celebrant y als padrins.

Lo Sr. D. Marcial de Trinchera nos ha dirigit una carta, a propósit de lo que diguérem al donar compte de la constitució en nostra provincia de una Lliga de propietaris surers, acompanyantnos copia del acta de la reunió, al objecte de que tothom pugui enterarse de quins son los fins y propósits de la Lliga, evitant axí interpretacions equivocales. Inclou ademés una fulla volant firmada per dit Sr. y dirigida als propietaris de suredes de la provincia de Barcelona, excitantlos a constituir una Junta ó Lliga per l' estil de la que s' ha creat en la nostra provincia, en la que s' indica l' idea de que lligues consemblants podrian formar los propietaris d' altres cultius igualment interessats en no pagar més de lo que 'ls correspon. No publicuem l' acta íntegra per haverla publicada ja lo senyor Trinchera en alguns periódichs de Barcelona; pero sí transcriurem d' ella al peu de la lletra lo següent, que es lo que fá per l' assumpte y lo que pot rectificar nostres anteriors comentaris: «...oides les prudents y sabies advertencies que l' incansable y entusiasta defensor de la producció surera D. Marcial de Trinchera s' ha dignat dirgirnos, hem acordat associarnos, creant una Lliga de propietaris surers, que ajudi a l' iniciativa de una Junta de defensa que s' ha nombrat pera que estudihi la manera de fer entendre als executors del Fisch en que consisteix la RENDA VERITAT del suro y servexi de preservatiu pera impedir los perjudicis probables quan arrivi l' die en que la Junta Administrativa practiqui los registres de las Finques rústiques, especialment de los productores de suro.» Queda servit lo Sr. Trinchera, y consti que Lo GERONÉS, no te altre mira que la de defensar en lo que pugua los interessos de la comarca geronina, interessos que no s' reduhexen exclusivament als de l' industria surera, sino que comprenen totes les altres produccions é industries. Per axó sí aplaudeix y troba molt bé que 'ls tapers procurin per sos interessos, no pot aplaudir que ho fassin sense tenir en compte los dels demés. Nosaltres que sabem que avuy l' industria tapera está passant una crisis enguniosa, desitjém y volém per ella protecció, com desitjém y volém protecció per les altres produccions que n' necessitin. Lo que no vulguis per tu, no vulguis per ningú; aquesta es la regla moral que tots los los industrials sense excepció deuen tenir present sempre y molt en particular en los moments actuals en que se debaten qüestions de vida ó mort pera la producció del país.

S' ha repartit una fulla, firmada per Francisco Iglesias, com a contestació a la que dies enrera publicá 'l senyor Corominas referent al acort de la Comissió provincial declarantlo incapacitat pera exercir lo càrrech de regidor. Dita fulla conté un recurs d' alsada dirigit al ministre contra l' acort de la Comissió, per no resóldre res respecte de l' incompatibilitat del Sr. Corominas demanada pel Sr. Iglesias y al mateix temps una defensa oficiosa del meritat acort, per haver declarat incapacitat a dit senyor aplicantli lo párraf 6.º del art. 43 de la Lley municipal. Desenganyis lo Sr. Iglesias, la Comissió provincial no resolgué l' incompatibilitat, perquè feya poch mesos qu' havia resolt que 'l Sr. Corominas podia esser regidor y procurador de l' Ajuntament tot ab un plegat, y per ganes qu' ara hagués pogut tenir de desdirsen, ha preferit per no fer riure y avans de contradirse declararlo incapacitat; acort que, repetim, no hi ha per hont agafarlo. Tot lo que no siga probar que 'l Sr. Corominas te qüestió pendent administrativa ó judicial ab l' Ajuntament es música celestial: de qüestions possibles, ni qüestions latentes (!) etc., no n' parla lo párraf 6.º del art. 43. Per axó nos ratifiquém en lo que varem dir, que pel camí d' aquestes teories jurídiques, que no hem trobat en cap autor de dret, la Comissió provincial tindrà sempre medi de fer lo que li dongui la gana. Quan no sápigam com sortir de l' apuro, inventa una teoria nova y en paus. May faltará algun interessat que l' aplaudixi.

El Diario de Gerona del dimars 5 corrent denuncia lo fet de existir dintre la ciutat y en determinats punts diposits de dinamita y altres materies explosives contra lo que está terminanment prohibit. Nos fem nostres los prechs del Diario a les autoritats y esperém que aquestes pendrán mides sèries contra tan perillós abus.

Les ratlles que dedicarem a un article publicat en lo periódich d' Olot El Eco de la Montanya, referent a la festa major del poble de Ridaura, han fet blanch, donchs les contestan ab sa firma dos olotins. Del comunicat d' aquestos senyors resulta que 'ns equivoquem, al atribuir l' escrit en qüestió a un foraster-parassit; may nos hauria passat pél magi que pogués sérne autor cap fill de la montanya, dit sia ab perdó dels susceptibles firmants. Més nosaltres que enteném que les poéticas costums de la vellor deuen tractarse ab tot lo respecte y no ferne motiu de brometa, 'ns afirmem ab la opinió que s' dexa traslluhir en aquelles ratlles publicades en la secció de noticies. Per lo que toca a lo que asseguran los firmants del comunicat, que 'ls vehins més caracterisats de Ridaura han quedat agrahits per la ressenya que feren de sa festa major, no ho podem créure: ¿vóien que tinguin tan poch caletre aquells vehins caracterisats pera emparsarse, entre altres, la següent tonteria? Nos sorprendió que el ruido y algazara que extasiados contempláramos (!), en la plaza, se trocassen en silencio y religioso respeto a la llegada de la procesión. Tan mal concepte tenen format los dos excursionistes fin de siècle de la educació y de la pietat de la gent de Ridaura? ¿Qué s' pensaven que al aparéixer la creu y los ganfanons havian de seguir extasiatse contemplant los crits y la fressa, com si alló fós una plassa de toros?

Agrahim als senyors que firman lo comunicat lo bon concepte que 'ls hi mereix la redacció del nostre humil setmanari, a la qual no li calen reporters, com succehí en aquest cas, quan topa ab quelcom que li sembla depressiu pera les costums tradicionals de Catalunya.

Dimars a les vuyt del mati va sortir de Gerona pera Montserrat lo romeria organizada per los Pares Mis-

ionistes de Banyoles. Lo tren se composava de deu cotxes de tercera classe, essent los romeus en número de 571.

—Distingida concurrència assistí lo dilluns passat, a la festa que 'ls Congregants de Maria Inmaculada y St. Lluís Gonzaga dedicaren a Sant Lluís. La funció fou alta ment lluitada, havent lo Rnt. P. Aguilera fet un brillant panegíric del Sant, Assistí a la festa nostre estimadíssim 'relat, qui donà al final la solemne benedicció ab lo SSM.

—FIRES DE LA SETMANA. Dia 11, Sta. Coloma de Farnés; 13, Calonge, La Bisbal, Sant Celoni y Sta. Pau. Festes Majors. Días 16 y 17. Calella.

LIBRES REBUTS

L' EXCURSIONISME CATALA. Discurs llegit lo die primer de Febrer per lo president del «Centre excursionista de Catalunya» D. Francisco de S. Maspons y Labrós, en la solemne sessió in-rugural de 1894.

Regonéguda de nostres llegidors la competència del senyor Maspons en treballs d' aquesta mena, es en va dir si es notable són discurs, qu' acaba de publicar.

Als que vulgan enterarse de lo que val y ha fet per Catalunya l' excursionisme, los hi recomaném sa lectura, ahont podrán apreciar lo valor inmens dels treballs qu' ha dut a terme y la importància verdaderament notable dels que 's proposa emprendre d' aquí endavant, no obstant de no haber merescut encare la protecció de certa gent que per coses de poca importància s' ha mostrat generosa en extrem, restant indiferent y fins apàtica tractantse de la ilustració y estudi de nostra terra.

De aixó 's quexa amargament lo senyor Maspons, mes, com diu ell mateix, ja vindrá dia que se 'ls farà justícia.

Lo discurs formá un fascicle d' unes 24 planes y está comprés en la biblioteca del «Centre Excursionista de Catalunya».

—PER EL QUE PORTI MÉS PRESSA.—Joguina en un acte y en prosa, de D. Joseph Amat y Capmany.—Gerona.—Estampa Torres.

La millor prova de la bondat d' aquesta producció, son los elogis que li prodiga la premsa de Barcelona al estrenarse, y dels quals nos femem eco en un dels nombres anteriors.

Se ven al preu de una pesseta en les principals llibreries.

VARIETATS

LO POBLE A BALAGUER.

En Marián Serra y Font, delegat de la comarca de la Costa del Llevant, conta de sa estada a Balaguer aquestes dos significatives anècdotes:

«Puja-vani varis companys per la costa que porta al bellíssim temple de Santa Maria, verdadera Catedral que molts capitals envejarían, quan una bona dona que trobarem, després de saludarnos molt afectuosament nos digué: Tant debó que poguessim obtindre lo que vostés demanen! Ja sabéu lo que demaném, li contestárem? Prou, crech que van contra 'ls mals governs y voldrían que 'ns poguessim governar nosaltres mateixos. Efectivament no aneu errada, pero pera lograrho es precís que tots hi posém lo coll, puig de no ferho axis tardarém encare molt temps en veure satisfets nostres desitjos. Tenen molta rahó, pero es una llástima que no tothom pensi axís. Lo que es jo sempre dich lo mateix; mentres l' amo no sigui amo en sa casa no podem pas anar bé de cap de las maneres. Y aixís per l' estil s' estengué en varias consideracions que 'ns demostraren que la dita dona possehia un clar conèxement y un cor verament catalá.»

«Altra escena qual protagonista fou també una pobre dona de la classe treballadora:

Nos passejavam per la plassa quan se 'ns escau trobar una dona que portava en los brassos un noy de bolqués. Al passar per davant sen axeca l' noyet y li diu: Mira noy, aquestos senyors son los catalanistas. Crida ¡Visca Catalunya! Com es natural davant d' aquest acte, pregarem a la bona mare, que infiltrés en lo cor del noyet lo sant amor a la patria pera que quan sia gran resulti un excelent catalá. Vaja si ho farà; pobre d' ell que no ho si qui—nos contestá ab una ingenuitat y tendresa que 'ns causá verdadera admiració.»

SECCIÓ LITERARIA

LA PRIMERA VOLADA.

(Conclusió.) III

La mare de la Carmeta era una bona dona bondadosa, tant que plena de satisfacció doná la noticia al seu home, quan aquest venia del escorxadó de matar un xay; a n' el pare l' hi semblava que no podia ser alló; y cridá a la noya per preguntarli lo que la dona l' hi havia comunicat: la Carmeta respongué ingenuament qu' ella havia rebut la cartá del hereu Aulet y acté seguit l' hi entregá. Nostre home s' posá fet unas Pasquas.

—Ja ho veus Catarina si en val de diners la nostra noya... Fins l' hereu Aulet se l' ha mirada, y aixó que la Carmeta no ho es pas gens de presumida... Si tot lo que s' posa l' hi está bé! No son pas los llassos y cintas, lo que fan valer una noya sino la boniquesa del cos... ¿véus?... no las ha miradas no, l' hereu Aulet las noyas de ca l' Calandri. ¡Y hasta tantas com n' hi ha a Barcelona!...

Aixó ho deya lo pare de la Carmeta a la seva dona, quan aquesta era fora: no hi ha que dir si 'n feyan de projectes a la nit tot dos. Ja veyan a la Carmeta ab sombrero passejantse ab una carretel·la tirada per dos cavalls per los carrers de la vila....

La Carmeta davant d' aquell fet tant extraordinari feu con en Joanet, no s' ho pogué callar: y un dia precisament, tornant de la font explicá lo que l' hi passava a Calandria gran, qual Calandria s' en rigne pensante

que la Carmeta somiava truytas: pero quan la Carmeta enardida l' hi ensenya un sobre, quan ella s' convencé que la cosa era certa, no s' pogué contenir y lo rellá a casa seva, las sevas germanas ho rellaren també y al dia següent ja tot lo poble sapigué la nova: la cuynera de ca l' Aulet qu' era una entramaliada ho sapigué pe l' Calandri de bon demati quan estava comprant a plassa; y a la carniceria feu tornar vermella a la Carmeta dihentli que prou s' ho merexia prou, si l' senyoret l' estimava, pero que potser era massa pretenciosa... La Carmeta l' hi respongué que ella no n' era, y preguntá a la cuynera una cosa naturalíssima: ¿pero n' saben alguna cosa los senyors?....

Quan la senyora passava comptes ab la Treseta, aquesta l' hi espetá de seguida la bona nova: la senyora n' quedá parada y s' feu contar minuciosament lo que pe l' poble corria. Passats comptes, s' aixecá, se n' aná a trovar a son marit, qui, en lo foch del menjador, sentat en l' habitual silló, acabava de fullegar lo Brusí a la llum de la lámpara. Aquest se quedá parat quan sapigué la cosa y s' posa a cridar de veras: ¿pero aquest xicot s' ha begut lo seny?... ¡Ximple, més que ximple!... exclamá fora de sí, y ab passos precipitats s' en puja al estudi.

—Ja veurás quina fregada d' aurellas l' hi donaré ara.

Y s' posá a escriurer nerviosament una carta que llegida a la seva dona, aquesta l' aprobá fentli borrar algun concepte, y carta que quan fou rebuda a Barcelona caigué en las mans d' en Joanet com una bomba.... Ara si que no cantava la donna e móvile, ara s' posava furios y donava cops sobre la taula, jurant que la Carmeta seria seva, pero qu' ell era un desgraciat... Plors qu' hagué d' aixugar la senyora Paula ab unas infusions de camemilla.

IV

Estém a las vacaciones de Pasqua. Han tocat las dotze en lo relotge del menjador y lo senyor Aulet, D. Mercé y en Joanet, se disponen a dinar: en Joanet ha arribat al demati. Res ha notat en la fisonomia dels pares pero si en los ulls curiosos é interrogatius d' en Bartomeu lo moiso y de las criadas. Menja la sopa pausadament quant de prompte observa que la tempestat estalla; lo senyor Aulet ab bonas paratlas l' hi fá la crítica, y s' vá enfadant de debó... després ho capgira pe l' cantó de la sátira; y en Joanet va perdent las forsas pera la lluyta y los propósitos qu' havia format per lo cas.... Ara si que tenia de capitular, y capitulá ben a pesar seu.... Ell no diria a la Carmeta... a demés donya Mercé l' hi tocava tan bé lo cor.

Quan en Joanet enrahonava ab la Carmeta tothom s' els mirava: ¡qué lluny estava de pressentir lo poble de lo que enrahonavan!... Ella no s' immutá gayre: tenia massa bon sentit práctic per creurer de bonas a primeras alló.... Qui rebé un bon disgust fou lo pare, qu' arribá a matehir als richs y tota la seva nissaga.... Y la Catarina que los calificavan d' orgullosos....

En Joanet s' en torná a Barcelona; curat de la malaltia completament fou expansiu y s' dedicá a estudiar ab afaany fent brillantíssims exámens, mentres, poch temps després corria la ven pe l' poble de que s' casaria ab la pubilla Olivó....

F. BOSCH Y ARMET.

Barcelona, 6 d' Abril de 1894.

La hermita del Remy.

Com blanch colom que fadigat reposa al cim d' un prig cobert d' arbres y hervey, aprop de La Bisbal s' hi ovirá hermosa la hermita del Remy.

Apar una atalaya allí posada per vetllar al brau poble catalá,

mantenint en tot temps la fo sagrada d' eix tros del Empordá.

La viola, sempre humil, sos murs incensa; los aucellets li adressan llurs cansons; l' hi fá de cobricel la volta inmensa hont s' hi perden los mous.

Y tot es bel y gran a l' ombra seva: los pobles y masias del entorn; l' ayro que brunz per la vuydor sens trova; l' auba, la nit y l' jorn.

Desd' aquell lloch s' ovira una cadena de monts que a la planúria van cenyint; y se véu del Risséch la humida arena als raigs del sol lluhint.

Com cinta ample d' argent, la carretera se destaca entre frages de verdor y se sent un perfum de primavera que atrau y encisa al cor.

D' allá s' veu al pagés ab barretina; enllestint de la terra lo conreu; y convida a resar l' ombra divina d' una sencilla creu.

¡Oh, Vergo del Remy! de nostra terra us venera de cor la bona gent; que aquí, desde lo plá fins a la serra, tothom vostre amor sent.

Miráu, sino, 'ls presents que vé a oferirvos qui s' hace vist a vora d' un perill y la mare que acut a benhirvos perqué heu curat són fill.

Són la estela d' amor y d' esperansa; Lo alé que purifica ab són doís bés; Per xó us aixeca un himne d' alabansa lo poble ampurdanés.

Per xó gosa l' jovent, nostra sardana a l' ombra de la ermita fent rodar y fins ab sos bramuls la tramóntana per Vos sembla resar!

Francesch Marull.

Centre Catalanista de Gerona

Y SA COMARCA.

Segona convocatoria

Se convoca als socis pera la Junta general extraordinaria que s' tindrà en lo local del Centre lo diumenge 10 de Juny, a les 3 de la tarde, al objecte de tractar los assumptes següents: Primer, publicació del Setmanari; y segon, representació de la Societat en los actes públics regionalistes.

Gerona 3 de Juny de 1894.—P. A. de la J. D.—Pere de Palol, Secretari.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA.

- Dissapte, 9.—Sts. Prim y Feliciá mrs.
Diumenge, 10.—IV. Sta. Margarida reyna de Escocia y sant Oliva vg. y mr.
Quart crexent a las 1 h. 1 minut de la tarde, en Virgo.—Vents.
Dilluns, 11.—S. Bernabé apóstol.
Dimars, 12.—S. Joan de Sahagún cf. y S. Onofre anacoreta y cf.
Dimecres, 13.—Sant Antoni de Padua cf. y sta. Aquilina vg. y mr.
Dijous, 14.—S. Basili lo Magno b. y dr.
Divendres, 15.—Sts. Vito, Modest y Crescencia mrs.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l' iglesia de San Felú. Demá comensarán en l' iglesia del Mercadal.

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA. Pujada de Sant Felú, núm. 3.

Secció Comercial

MERCATS Y FIRES

Table with columns: ESPECIES, MESURES, La Bisbal (Die 1), Gerona (Die 2), Olot (Die 4), St. Coloma (Die 4), Banyoles (Die 6), Cassà (Die 6), Figueres (Die 7). Rows include Blat Mastay, Ordi, Sègol, Civada, Bessas, Mill, Panís, Blat de moro, Fajol, Llobins, Fabas, Fabó, Fassols, Monjetas, Vellanas, Nous, Castanyas, Trumfes, Ous.

SECCIÓ D' ANUNCIS

ESTABLIMENT TERÀPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novelats). Teléfono, 301
BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avenços moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfurosos de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyes comuns, sulfurosos, medicinals.—Banyes russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nitrógeno, amó feres creosotades y altres.—(Bronquitis, catarrós crónichs, tísis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

a) Aygues sulfurosos pera beugula. semblants á la de la Puda, Archená, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, caerófula, etc.)

b) Pulverisacions sulfurosos (Angina é irritacions herpètiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)

c) Bany ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)

d) Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarrós crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfurosos de Barcelona—se usen ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

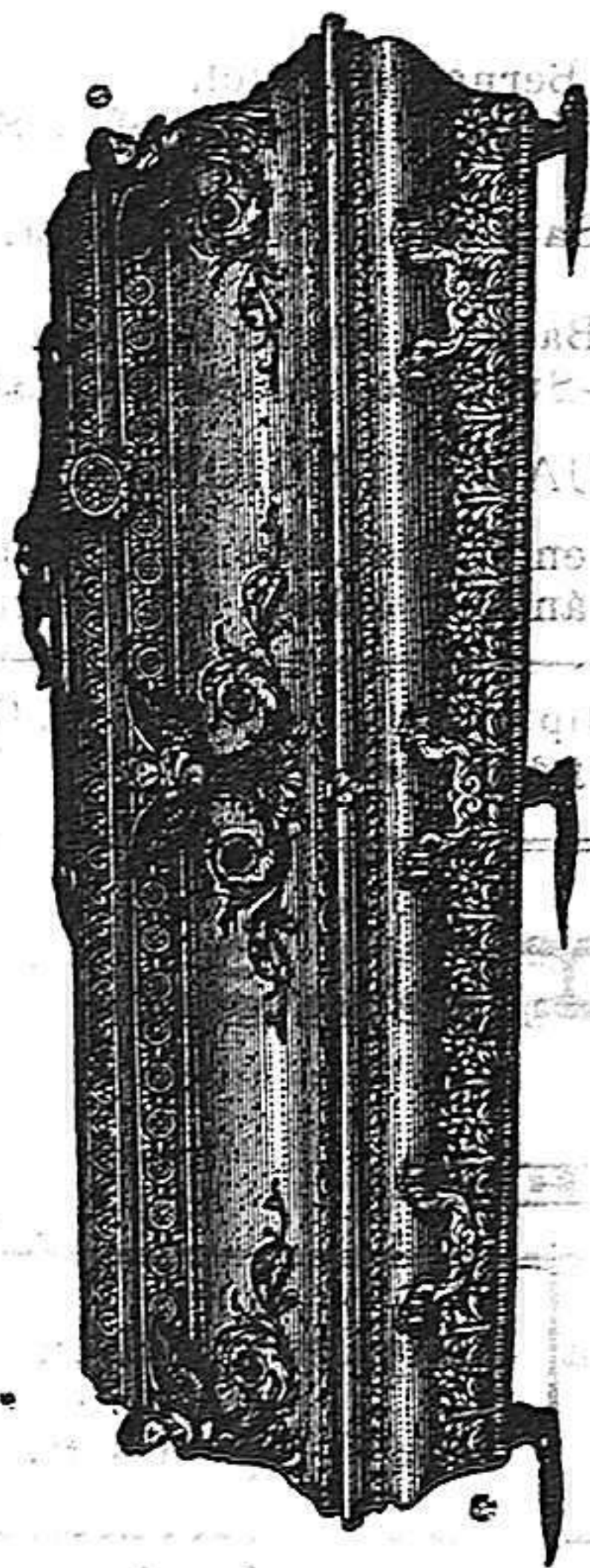
local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta d' enfermetats cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarde y de 5 á 7 de la tarde.

Consulta d' enfermetats de l' aparato respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarde.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s' hi troba á totes horas un assortit complet de baguls fotogràfics, de totes mides, des de l' infim p'rou de cinch pessetas en amunt. S' envían á domicili. Dirigitse á LA NEOTAFIA, Cort-Real.—18.—GERONA.

Gran establiment artístich fotogràfich dirigit per JAUME CAROLÀ
Gerona, Rambla d' Alvarez, 2, últim pis.

(Premiat ab medalla d' or, diplomes, y certificat de tenir aprobats los estudis superiors de pintura á l' Academia de Barcelona.)

Especialitat per retratos al oli y al llapis. Retrats fotogràfich-artístichs superiors, de tots preus y grandaries. Combinació ab l' acreditada fotografia barcelonesa, dirigida pels Srs. Bonet y Pujol.

Reproduccions de totes classes tretes de fotografies per fetes malbé que sien.

Retrats de busto y proporció natural per lo procediment dit «Platínotipia» á 25 pessetas un.

Se retrata á domicili.
NOTA: Pera qualsevol encàrrech dirigirse al amo de la Perruqueria de Cot.

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s' troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantànea

Establiment de Don Pere Prunell

S' hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demés articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.

Serveys complets de cuyna. Cereria.
Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadissims.

LLEÓ AUDOUARD

CIRUGIA-DENTISTA

Carrer de la Forsa, núm. 1, principal

Curació de las enfermetats de la boca.

Empastres, orificacions, etc.

Extraccions sense dolor.—Dentaduras artificials.

OBRAS

DE Don Carles Bosch de la Trinxeria

Recorts d' un excursionista	4	Ptas.
Plá y montanya	3	«
L' hereu Noradell	3	«
De ma cullita	2'50	«
Montalbá	3	«
L' hereu Subirá	3	«
Tardanías	2'50	«

PROXIMA A PUBLICARSE

LENA,

novela de costums montanyesas.

J. RIERA Y BERTRÁN

ÚLTIMAS OBRAS

LA HOSTALERA DE LA VALL

DRAMA EN UN PRÓLECH Y QUATRE ACTES.

Preu: 2 pessetas

LA PUBILLETA

COMEDIA EN DOS ACTES,

Preu: 1'50 pessetas

Se venen totes en la llibreria de D. Joseph Franquet y Serra, carrer de la Argenteria, número 26.—GERONA.

ESTABLIMENT Y TALLER DE PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, y transparents cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS.

Especialitat en trajos pera col-legials

3, Ramb'a d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema s' fan las moltas á preus sumament módichs.

Depósit de baguls

SE VESTEIXEN Y VETLLAN MORTS

PREUS SUMAMENT MODICHS

LLEÓ SABADÍ.—23, Ballesterias, 23.—GERONA

SABATERIA

DE

JOSEPH M. A VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens.
Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.

LO GERONÉS

Setmanari porta-veu del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca»

Redacció y Administració: Sabateria Vella, número 2, primer

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona.	1	trimestre
Fora.	1'25	idem.
Extranjer...	1'50	idem.

Un número sol, 10 céntims.